

فراکسیون متحد و اعلام (روزه سیاسی) نمایندگان مجلس شورای اسلامی

یکصد و نه نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی در تاریخ ۱۳۸۲/۷/۱۴ طی بیانیه ای اعلام کردند (که به عنوان اعتراض به نقض حقوق قانونی، اسلامی و انسانی کلیه زندانیان سیاسی و مطبوعاتی، موضوع اصل ۱۶۸ قانون اساسی و نیز اقدامات داسرا و دادستانی عمومی و انقلاب در تهدید و تحدید مطبوعات و تداوم توقیف غیر قانون آنها) در روز دوشنبه ۱۳۸۲/۷/۲۸ (روزه سیاسی) خواهند گرفت.

خواست هایی که برای این حرکت مورد توجه قرار گرفته است بخشی از حقوق شهروندی آحاد ملت ایران است که بطور مستمر از سالیان گذشته تا کنون از سوی اقتدارگران و تجار دین و ریانت و مافیای ثروت و فساد که در بخش های مختلف حاکمیت تکیه زده اند مورد تعرض قرار گرفته است.

مبارزان راه آزادی و طرفداران استقلال و تمامیت ارضی کشور از آغاز حاکمیت جمهوری اسلامی تا کنون تاوان زیادی را در شکل های مختلف از جمله محرومیت از زندگی و شغل آزاد و استفاده از حق زیستن در سرزمین خویش، تحمل شکنجه و زندان، تحمل ترورهای شخصیتی و محرومیت از حق دفاع و اعاده حیثیت، قرار

گرفتن در برابر گروه های ترور و جوخه های اعدام، پرداخت کرده اند تا توانسته اند ریشه های آزادیخواهی را در کشور استبداد زده ایران آبیاری کرده و آنرا قوی تر نمایند و امروز علیرغم استبداد عربان قرون وسطائی که سوداگران دین و سوء استفاده کنندگان از احساسات مذهبی مردم در ایران مسلط کرده اند.

شاخه ها و شکوفه های آزادیخواهی، استقلال طلبی که تجسم آن در مرحوم زنده یاد دکتر محمد مصدق رهبر جنبش ملی ایران بروز و ظهور می نماید، در عرصه سیاسی کشور، در میان دختران و پسران، زنان و مردان و قشرهای مختلف جامعه ملی ایران سربرآورده و امید به آینده بهتر کشور را نوید میدهد.

این شرائط به خصوص با اختصاص جایزه صلح نوبل سال ۲۰۰۳ به خانم دکتر شیرین عبادی یکی از پویندگان و کوشندگان این راه نشان داد که تحول کیفی در حال رشدی که در جامعه ایران استقرار نهادهای مدنی و رعایت حقوق شهروندی و حقوق بشری را در دستور کارش قرار داده مورد توجه جامعه صلح طلب و طرفداران حقوق بشر جهانی نیز قرار گرفته است. در این مقطع یک حرکت منسجم و سازمان یافته از باورداران این اندیشه، از مجموع کسانی که پائی در حاکمیت دارند و آنانیکه سالیان درازی را چه در داخل کشور و چه در خارج از کشور و وابسته به گرایش های مختلف سیاسی در این مسیر حرکت کرده اند میتواند به روند رو به رشد جنبش آزادیخواهی، حقوق بشری کمک شایان توجه نماید. با توجه به نکات فوق، فراكسيون متحد ملاحظات چندی را مطرح می نماید.

۱- فراكسيون متحد به عنوان يك جريان مصدقی و پیرو (راه مصدق) اعلام میدارد که ضمن حمایت از (روزه سیاسی) این عده در روز ۱۳۸۲/۷/۲۸ دست به اعتصاب غذا زده و از دیگر هموطنان نیز می خواهد به گسترش این حرکت اعتراضی دامن بزنند.

۲- اعلام (روزه سیاسی) عده ای از نمایندگان ملت در مجلس شورای اسلامی به عنوان اعتراض به نقض حقوق شهروندی و حاکمیت قانون و ارزش های يك جامعه آزاد، نشان از آن دارد که در کشور ما ایران، ملت به هیچ وجه بر سرنوشت خویش حاکم نیست. این اقدام به لحاظ عرف سیاسی، بارها و پیامدهای خاص خود را در عرصه داخلی و خارجی و روابط بین المللی چه از لحاظ حقوقی و چه بلحاظ سیاسی به دنبال خواهد داشت و توجه به این مسأله تلاش دو چندانی را از سوی نیروهای طرفدار آزادی و استقلال و دمکراسی می طلبد که اعتصاب غذای روز دوشنبه ۱۳۸۲/۷/۲۸ می تواند آغازی تازه در این راه باشد.

۳- قبل از اعلام (روزه سیاسی) توسط نمایندگان مجلس، دوبار از سوی حزب مشارکت اسلامی و تعدادی از افراد وابسته به ائتلاف گروه های ملی- مذهبی، دعوت به روزه سیاسی صورت گرفته بود که فراکسیون متحد نه از آن حمایت کرد و نه در آن شرکت نمود. این مسأله روشن است که فراکسیون متحد همیشه تلاش کرده است که هیچ فردی برای اندیشه سیاسی اش در زندان نباشد و امنیت فعالیت تمامی دگر اندیشان را فراهم خواهد آورد. بنابراین این سازمان خواهان آزادی فوری تمامی زندانیان سیاسی از جمله عبدی، صابر، رحمانی، اشکوری، صابر و .... می باشد.

اما عدم حضور فراکسیون متحد در دو حرکت اعتراضی گذشته که توسط حزب مشارکت و افراد ملی- مذهبی صورت گرفت از این رو بود که این هر دو اقدام تنها به زندانیانی ارتباط پیدا می کرد که مربوط به این دو گروه بودند در حالیکه زندانیان سیاسی در کشور ما زیاد و از گرایش های مختلف سیاسی می باشند که تعدادی از آنان شناخته شده نیستند و کماکان خانواده های آنان نیز با نگرانی از پشت میله های زندان در برخی مواقع عزیزان خود را ملاقات می کنند. درست است که این حق هر گروه سیاسی

است که از افراد وابسته به گروه خود و استخلاص آنان از زندانهای قرون وسطائی جمهوری اسلامی به هر صورتی که تشخیص میدهد حمایت نماید.

و درست است که این حق هر گروه سیاسی است که اگر بخواهد از افراد زندانی خود به عنوان وسیله ای برای جلب حمایت مردم از

جریان سیاسی متبوع خویش بهره جویند. و درست است که استفاده از این حقوق می تواند امکان سازمان یافتن جامعه سیاسی کشور در چهارچوب سازمان ها و جریان های مستقل سیاسی را فراهم آورد و به عبارت دیگر هر جریان سیاسی پایه های اجتماعی خود را تقویت نماید.

اما این درست نیست که جریان های مستقل دیگر بخواهند با حمایت و یا دخالت در این امر حرکت سازمان یابی جامعه را آهسته نمایند و یا بخواهند با حمایت از حرکت صرفاً گروهی دیگر، احیاناً بر موج موقعیت اجتماعی آن گروه سوار شوند که از آن به فرصت طلبی سیاسی تعبیر میشود و فراكسیون متحد به شدت از آن تبری می جوید.

اما این سخن ها به این معنا نیست که تشکل های سیاسی نمی توانند به اقدامات مشترکی دست زنند، آنچه که تشکل های مختلف سیاسی می توانند با کمک یکدیگر انجام دهند درباره تحقق مسائل کلی ای هستند که به سرنوشت کل ملت و منافع و مصالح عمومی ارتباط مستقیم پیدا می کند.

بیانیه ۱۰۹ نفر از نمایندگان مجلس که حول عناوین نقض حقوق قانونی، اسلامی، انسانی کلیه زندانی های سیاسی و مطبوعاتی که موضوع اصل ۱۶۸ قانون اساسی، اقدامات داسراها و دادستانی عمومی و انقلاب در تهدید و تحدید مطبوعات و تداوم توقیف غیر قانونی آنها و... صادر شده است مسائلی هستند که حقوق شهروندی آحاد کشور، صرفنظر از گرایش های سیاسی و گروهی و وابستگی عقیدتی آنان مورد تعرض قرار میگیرد بنابراین

موضوعات گروهی نیستند بلکه مسائل عمومی هستند که سرنوشت جامعه ایران را رقم میزنند.

این الگو می تواند در مورد موانع دیگری که در راه آزادی های سیاسی و حق حاکمیت ملت قرار دارد تکرار شود. موضوعاتی از نوع تفسیر غلط شورای انتصابی نگهبان از نظارت برای (انتخاب آزاد) انتخاب کنندگان و انتخاب شوندگان که بصورت نظارت استصوابی آنرا بیان می کنند و یا عملکرد غیر قانونی و دخالت جویانه مجمع انتصابی تشخیص مصلحت که خود را با حمایت مقام رهبری مجاز میدانند در همه امور کشور از قانون گزاری گرفته تا تعیین سیاست های کلی مربوط به اقتصاد، سیاست خارجی و فرهنگی و .... دخالت نماید و در واقع در امر کشور داری اخلاص ایجاد می نماید و یا نهادها و سازمان های دیگری که هیچ جایی در قانون ندارد و نه تنها از قانون تبعیت نمی کنند بلکه در اجرای آن نیز اخلاص می کنند. آری این الگو می تواند تکرار گردد تا در واقع جامعه سیاسی کشور همزمان در دو سطح خود را توسعه دهد یکی با تقویت بدنه های سازمانی هر جریان سیاسی که پایه های يك جامعه کثرت گرا را فراهم می نماید و دو اینکه امنیت لازم را برای فعالین سیاسی و شهروندان هر چه بیشتر تأمین نماید. این الگو می تواند تکرار گردد و اقداماتی با ماهیت و جوهر اعتصاب غذا را دامن زند تا امکان مشارکت گسترده تر احاد ملت را فراهم آورد و يك جنبش قوی شهروندی طرفدار حقوق بشر را در جامعه استبداد زده کشور بوجود آورد.

سازمان ما تحلیل خود را در این زمینه در تاریخ ۱۳۸۱/۶/۲۶ به نظر هموطنان رساند که هم اکنون در سایت اینترنتی فراکسیون متحد در بخش مقالات ضبط است و میتوان به آن مراجعه نمود.

۴- فراکسیون متحد امیدوار است اقدام این نمایندگان در چهارچوب يك حرکت انتخاباتی مورد تجزیه و تحلیل قرار نگرفته باشد و برای کشاندن مردم به پای صندوقهای رأی مجلس هفتم به

عنوان يك (شوك) سياسى مورد بهره بردارى قرار نگيرد. ملتى كه به حـق مى تواند از راهكاردى قانونى و سياسى و مسالمت آميز سرخورده باشد، ملتى كه با خلق حادثه شگفت دوم خرداد و انتخاب هاى پس از آن حادثه آفريد اما اكنون در ازاي آن خود را با وضع اسف بار موقعيت كنونى منتخبين خود و سرنوشت حاكم بر جامعه ايران با مشخصات رقت بار شاخص هاى اقتصادى، اجتماعى و فرهنگى و گسترش فقر و فساد مواجه مى بيند. بلكه فراكسيون متحد اميدوار است تا اين حركت آغازى واقعى براى تحقق جنبشى باشد كه در فراز سوم همين بيانيه آمده است و آغازى باشد براى كوتاه كردن دست غارتگران منابع و ثروت ملى، خيانت گران به مصالح و منافع كشور و آغازى باشد براى سربلندى و رفاه ملت ايران و قرار گرفتن كشور در جايگاه واقعى و شايسته خويش در جمع خانواه بين المللى.

زنده باد آزادى
برقرار باد حاكميت قانون
سربلند باد ملت ايران
فراكسيون متحد ۱۳۸۲/۷/۲۱

fm-jmi@gmx.net

www.mossadegh.org